

Dzień dobry Kochani, zaczynamy kolejny tydzień zabaw.

Temat dnia: Majowe święta

4.05.2020

1. Oglądanie albumów przedstawiających zdjęcia z różnych stron Polski.

Albumy przedstawiające różne miejsca w Polsce

Rodzic układa na stole albumy, w których znajdują się zdjęcia przedstawiające różne miejsca w Polsce. Dzieci oglądają albumy, próbują opisać to, co widzą na zdjęciach, rozpoznają i nazywają miejsca, które odwiedziły razem z rodzicami. Opowiadają o swoich wrażeniach z pobytu w tych miejscach.

2. Słuchanie opowiadania Barbary Szelągowskiej *Majowe święta*.

Skończyła się majówka. Ada i Olek po kilkudniowym pobycie u dziadków wrócili do przedszkola.

Dziewczynka od razu pochwaliła się dzieciom, że razem z Olkiem pomagali dziadkowi powiesić flagę. Do ostatniego dnia pobytu biało-czerwona flaga wisiała dumnie nad wejściem do domu.

– Ja też widziałem wiszące flagi – zawołał Kamil.

– I ja też – powiedział Daniel.

– A tak naprawdę to po co się je wiesz? – dopytywał Maciek. – I co to były za jakieś dziwne święta? Nie było choinki ani jajek wielkanocnych...

Inne dzieci też były bardzo ciekawe i dlatego pani postanowiła przypomnieć, co się działo przez ostatnie dni. Cała grupa usiadła na dywanie.

– To były święta państwowe. Obchodzone są co roku. Pierwszego maja zawsze przypada Święto Pracy – zaczęła mówić pani. – Tyle że Święto Pracy obchodzone jest również w innych krajach. Zostało ustanowione wiele lat temu i w tym dniu czcimy trud wszystkich pracujących ludzi – waszych rodziców, dziadków, sąsiadów... Drugiego maja mieliśmy Święto Flagi. Jesteśmy Polakami, mieszkamy w Polsce i dlatego powinniśmy szanować naszą flagę. Zaś trzeci maja to rocznica uchwalenia konstytucji. Konstytucja to taka umowa podpisana przez króla i szlachtę po to, żeby wszystkim lepiej się żyło.

– A jak ten król wyglądał? – dopytywał Antek. – Czy można go gdzieś spotkać?

– Nie, Antku, to wszystko było wiele lat temu. Ale jeżeli chcecie zobaczyć króla, możemy pójść do muzeum. To co, idziemy? – zapytała pani.

– Tak! – odpowiedziały dzieci chórem i już po chwili cała grupa poszła do pobliskiego muzeum zobaczyć wystawę upamiętniającą nie tylko podpisanie konstytucji, lecz także pozostałe majowe święta.

Na ścianie wisiała wielka flaga Polski.

– O, a to godło! – powiedział Antek. – Orzeł w koronie. A co jest napisane tu obok, na tym plakacie?

– To hymn Polski – odpowiedziała pani. – A na tych zdjęciach możecie zobaczyć, jak kiedyś obchodzono Święto Pracy.

– A co to za dziwnie ubrani ludzie na tym obrazku?

– To jest kopia obrazu naszego najslynniejszego polskiego malarza Jana Matejki pt. „Konstytucja 3 maja 1791 roku”. I właśnie na nim możecie zobaczyć, jak wyglądali król, dostojnicy królewscy, szlachta i zwykli ludzie. Kiedyś tak właśnie wszyscy się ubierali.

Dzieci jeszcze przez długi czas wpatrywały się z zaciekawieniem w dzieło Matejki.

– Cieszę się, że jestem Polakiem – szepnął Michał do ucha Ady.

– Ja też – powiedziała dziewczynka i z dumą spojrzała na polską flagę.

3. Rozmowa kierowana na podstawie opowiadania.

Rodzic zadaje pytania:

– Jakie barwy ma flaga Polski?

– Dlaczego na początku maja wywiesza się polskie flagi?

– Jakie miejsce odwiedziła grupa Ady?

– Co ciekawego zobaczyły dzieci w muzeum?

Rodzic tłumaczy słowo – Konstytucja, można pokazać obraz J. Matejki – Konstytucja 3 Maja

4. Zabawa orientacyjno-porządkowa Czerwień za bielą.

Czerwony lub biały prostokąt dla dziecka

Rodzic daje dziecku czerwony lub biały prostokąt. Sobie zostawia drugi kolor. Dzieci maszerują po sali w rytmie wystukiwanym przez Rodzica, na przerwę ustawiają się za rodzicem, jeśli dostały czerwony prostokąt lub przed jeśli biały. Zabawę powtarzamy dla utrwalenia wyglądu flagi Polski.

5. Film edukacyjny Polskie symbole narodowe – utrwalenie wyglądu flagi na podstawie filmu.

<https://www.youtube.com/watch?v=xQk8p7XY23A>

6. Zabawa rozwijająca spostrzegawczość wzrokową Szukanie obrazka z polską flagą.

Obrazki z flagami różnych państw, w tym obrazki z flagami Polski i Monako.

Rodzic układa obrazki z flagami różnych państw. Dziecko mówi o kolorach i sposobie ich ułożenia na poszczególnych ilustracjach, odnajdują wśród nich flagę Polski i tą która jest najbardziej zbliżona wyglądem - wskazują różnice.

Załącznik

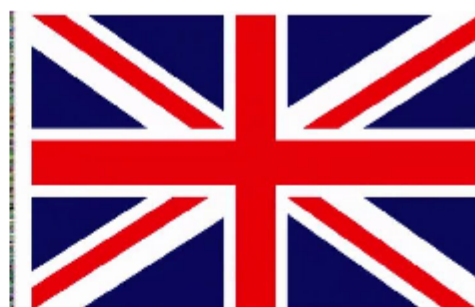
7. Karta pracy cz.2 nr 44

Dzieci rysują flagę Polski po śladzie, kolorują ją według wzoru, przyglądają się rysunkom flag, otaczają pętlą flagę Polski.

<https://mail.google.com/mail/u/0/#inbox?projector=1>

WŁOCHY

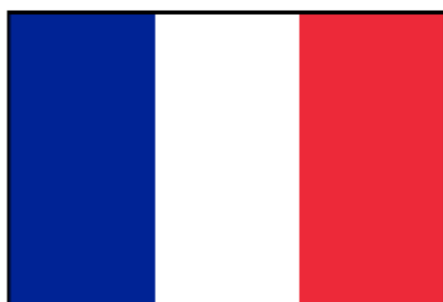
ANGLIA

NIEMCY

ROSJA

FRANCJA

WĘGRY

MONAKO

POLSKA

1. Zabawa ruchowa na powitanie *Skaczemy, biegniemy.*

Dzieci poruszają się zgodnie ze słowami w rytm muzyki.

<https://www.youtube.com/watch?v=OZTYeTEZ2wA>

2. Słuchanie wiersza Iwony Fabiszewskiej *Moja Ojczyzna*

Rodzic recytuje dzieciom wiersz

Kocham moją ojczyznę,

bo jestem Polakiem.

Kocham Orła Białego,

bo jest Polski znakiem.

Kocham barwy ojczyste:

te białe-czerwone.

Kocham góry i niziny,

każdą Polski stronę.

3. Rozmowa na temat wiersza.

Pluszowe zabawki, mapa Polski.

Rodzic pyta:

- Jak nazywa się nasza ojczyzna?
- Co to znaczy być Polakiem?
- Dlaczego kochamy orła białego?
- Jak wygląda nasze godło?

4. Zabawa bieżna Orły.

Dzieci biegają w jedną stronę. Naśladują lot orła. Na umówiony sygnał zatrzymują się, wyciągają wyprostowane ręce w bok, odwracają głowę w tę samą stronę co orzeł na godle – w prawą stronę (Rodzic może wskazać kierunek, stając tyłem do dzieci).

5. Słuchanie piosenki *Piosenka małego patrioty* – rozmowa na temat treści, zwrócenie uwagi na szacunek i miłość do Ojczyzny

Rodzic pokazuje mapę Polski. Obrysowuje palcem jej granice. Mówi, że to wszystko, co znajduje się między granicami, to jest Polska. Następnie prosi, aby dziecko wybrało sobie jedną pluszową zabawkę i i przytuliło tak

mocno, jak mocno kochamy naszą ojczyznę.

https://www.youtube.com/watch?v=s0UnIDMc_aQ

6. Zabawy umuzykalniające przy Piosence Małego Patrioty

Nagranie piosenki Moja ojczyzna, odtwarzacz CD, maskotka

- Zabawa Kocham moją Ojczyznę

Dzieci biorą pluszową maskotkę i wykonują własne

improvizacje taneczne z zabawką, na przerwę w muzyce, przytulają maskotkę, wypowiadając zdanie: Kocham moją Ojczyznę

- Zabawa Refren piosenki – utrwalająca melodię i tekst refrenu.

Dzieci swobodnie maszerują w rytmie nagrania. Podczas refrenu piosenki zatrzymują się i kołyszają w rytm muzyki, nucąc melodię.

7. Karta pracy – str. 45

Dzieci:

- wskazują brakujące części godła i podają nazwę przedstawionego symbolu Polski,
- kolorują pierwszą, trzecią i piątą koronę na żółto, a drugą i czwartą – na pomarańczowo,
- liczą, ile jest żółtych koron, a ile pomarańczowych koron.

<https://mail.google.com/mail/u/0/#inbox?projector=1>

8. Nauka wiersza na pamięć – dla chętnych

Pluszowe zabawki

Rodzic recytuje pierwsze zdanie wiersza i mówi np.:

Powtórz pierwszy fragment wiersza, po cichu, pluszowej zabawce do jednego ucha.

Kolejne zdanie recytuje, prosząc aby dziecko powtórzyło maskotce do drugiego ucha, kolejny patrząc na maskotkę, itp.

1. Zapoznanie z biegiem Wisły.

Mapa Polski.

Rodzic na mapie Polski pokazuje, w jaki sposób zaznaczone są na niej rzeki.

Pyta: Jak nazywa się najdłuższa rzeka, która przepływa przez Polskę? Pokazuje na mapie Wisłę, wyjaśniając jednocześnie, że Wisła wypływa z gór i wpada do morza. Zaprasza dzieci na wycieczkę z biegiem Wisły. Dzieci siadają skrzyżnie i odpychając się rękami z jednej i z drugiej strony, płyną łódką z biegiem Wisły.

2. W górach. Liczenie owiec na pastwisku i porównywanie ich liczby.

Wycięte z białego papieru koła (lub kształty chmurek), które zastąpią owieczki – 10 sztuk dla Rodzica, zielona kartka (pastwisko) oraz po 5 klocków dla każdego dziecka.

Rodzic informuje Dzieci, że dotarli do pierwszego celu podróży, czyli do Zakopanego. Pokazuje tę miejscowość na mapie. Mieszkają tutaj górale, którzy pasą owieczki. Układa na dywanie dwie zielone kartki – pastwiska. Umieszcza na nich dowolną liczbę wyciętych z białego papieru kół (lub chmurek) – owieczek (maksymalnie pięć na jednym pastwisku). Rozdaje Dzieciom po pięć klocków. Dzieci liczą owieczki na wskazanym przez Rodzica pastwisku, pokazują liczbę na palcach, a następnie układają przed sobą tyle samo klocków – owieczek. Rodzic prosi, aby dzieci porównały liczbę owieczek na jednym i na drugim pastwisku i powiedziały, czy jest ich tyle samo, czy mniej, czy więcej. Dzieci płyną łódką w dalszą podróż.

3. W Warszawie. Budowanie domów z klocków według wzoru. Liczenie pięter.

Klocki, kartoniki z narysowanymi domami (od jednopiętrowego do mającego 5 pięter), pojemnik.

Rodzic informuje, że dzieci dotarli do drugiego celu podróży – stolicy Polski, Warszawy (pokazuje na mapie). Płynąc łódką, dzieci widzą budynki różnej wysokości. Rodzic kładzie kolejno kartoniki, na których są narysowane domy z różną liczbą pięter (od 1 do 5). Przed dziećmi ustawia pojemnik z klockami. Dzieci biorą odpowiednią liczbę klocków i układają z nich domy o takiej samej wysokości (mogą postawić klocek na klocku lub położyć klocki na dywanie jeden nad drugim). Nie burzą domów, tylko układają jeden obok drugiego. Wskazują wysoki dom i niski dom. Po zakończeniu zadania odkładają klocki na miejsce i płyną dalej.

4. W Toruniu. Segregowanie wyciętych z papieru pierników według kształtów.

Wycięte z brązowego papieru sylwety pierników w trzech kształtach, trzy obręcze.

Rodzic informuje, że dzieci dotarły do trzeciego celu podróży, jakim jest Toruń – miasto słynące z bardzo smacznych pierników. Pokazuje miejscowość na mapie. Układa na dywanie trzy obręcze, a obok nich wycięte z papieru sylwety pierników różniące się kształtem. Prosi, aby Dzieci pomogły w ich porządkowaniu. Dzieci umieszczają sylwety pierników w odpowiednich obręczach. Następnie kontynuują podróż łódką, a Rodzic w tym czasie odkłada na bok zgromadzone wcześniej pomoce.

5. W Gdańsku. Liczenie statków na morzu.

Niebieska kartka, półkola wycięte z papieru kolorowego (symbolizujące statki), mapa Polski.

Rodzic informuje, że dzieci dotarły do ostatniego celu podróży, a mianowicie do leżącego nad morzem miasta Gdańsk (pokazuje na mapie). Kładzie niebieską kartkę – morze. Po morzu pływają statki. Dzieci liczą, ile statków pływa po morzu. Rodzic kładzie 5 statków i mówi, że 2 odpłynęły (chowa je), a dzieci odpowiadają, ile statków pozostało itd.

6. Zakończenie podróży.

Rodzic dziękuje dzieciom za wspólną podróż. Zachęca do oglądania albumów lub książek, w których znajdują się zdjęcia miejsc odwiedzonych podczas dzisiejszych zajęć.

1. Wprowadzenie.

Dzieci ustawiają się, tworząc pociąg. Jadą w podróż z Rodzicami do stolicy Polski, Warszawy, śpiewając znaną piosenkę o pociągu.

<https://www.youtube.com/watch?v=PjUopo-DJio>

2. Wyjaśnienie pojęcia stolica. Zapoznanie z herbem Warszawy.

Zdjęcie warszawskiej Syrenki, herb Warszawy, mapa Polski.

Rodzic wyjaśnia dzieciom znaczenie słów: stolica, herb. Pokazuje Warszawę na mapie Polski. Zapoznaje z herbem Warszawy. Prosi, aby dzieci opisały jego wygląd.

Herb Warszawy to umieszczona na czerwonym polu postać kobiety z długim, rybim ogonem – Syrena. W lewej ręce trzyma tarczę, a w prawej ręce wzniesiony do góry miecz. Nad postacią Syreny znajduje się złota korona, która symbolizuje zwycięstwo. Syrena pilnuje bezpieczeństwa mieszkańców stolicy. Tarcza i miecz jej w tym pomagają.

3. Słuchanie legendy o Syrence warszawskiej (opracowanie redakcyjne legendy Artura Oppmana Syrenka).

Rozmawiali z sobą dwaj rybacy znad Wisły w owych zamierzchłych czasach, gdy na miejscu dzisiejszej Warszawy leżała niewielka rybacka osada, otoczona gęstymi lasami.

- A widzieliście ją, tę Syrenę, Szymonie?
- Widzieć nie widziałem, Mateuszu, ale słyszałem, jak śpiewa.
- Jak tylko słońeczko ma się ku zachodowi i czerwienią pomaluje Wisłokę, zaraz jej piosenka się rozlega.
- Warto by ją wypatrzyć, zobaczyć.
- Jeśli nas ujrzy – umknie i skryje się w wodzie.
- Najlepiej zapytać o to ojca Barnabę, pustelnika. To człowiek mądry i pobożny; on powie i nauczy, co czynić nam należy.

Udali się do pustelnika Barnaby i opowiedzieli mu o Syrenich śpiewach, które słyszą wieczorami.

Ojciec Barnaba zadumał się na długą chwilę, a obaj rybacy czekali w skupieniu, aż namyśli się, co poradzić.

- Więc trzeba tak zrobić: w pełni miesiąca wybierzemy się we trzech do źródła; na ubrania

przyczepimy gałęzi świeżo zerwanych, żeby Syrena człowieka nie poczuła, bo się nie pokaże; zaczaiemy się przy samym źródle, a gdy wyjdzie i śpiewać zacznie, wtedy zarzucimy na nią sznur, zwiążemy i miłościwemu księciu na Czersku zawieziemy w darze. Niech ją na zamku trzyma i niech mu wyśpiewuje.

Była piękna, pogodna noc. Ale w lesie nie wszyscy spali. Zza brzóz i wierzb stojących nad potokiem widać było trzy skulone postacie. Przycupnęły one wśród krzaków gęstych i patrzyły w wodę potoku, mieniącą się srebrzyście od blasków księżyca. Byli to dwaj rybacy, Szymon i Mateusz, i pustelnik, ojciec Barnaba.

Nagle z wody wynurzyła się przecudna postać. Miała długie kruczoczarne włosy, szafirowe oczy. Przyglądającym się jej rybakom aż serca zamarły ze wzruszenia.

Syrena chwilę trwała w milczeniu, zapatrzona w niebo i w gwiazdy – i oto w ciszy tej czarownej nocy zadźwięczał piękny śpiew. Wtem z krzaków, cicho, bez szelestu, wyskoczyły owe trzy postacie i rzuciły się na Syrenę. Rybacy z ojcem Barnabą skrzepowali i wyciągnęli Syrenę z wody.

Szamotała się nieszczęsna, ludzkim głosem ich prosiła o uwolnienie. Głos ten wzruszyć ich nie mógł, gdyż, wedle rady ojca Barnaby, uszy mieli woskiem szczelnie zatkać.

– Zamkniemy Syrenę w oborze, a pilnować jej będzie pastuszek Staszek. Skoro świt zawieziemy ją do księcia.

Staszek został sam na sam z Syreną, siadł naprzeciwko i tak, jak mu rozkazali, patrzył w nią bacznie i oczu z niej nie spuszczał. Nagle Syrena spojrzała na Staszka swymi czarodziejskimi oczami i zaśpiewała. Staszek był na wpół przytomny. Jak żyje, nie słyszał nic podobnego. Śpiew syreny grał na jego sercu tak, jak gra wiosna na sercu każdego człowieka.

A Syrena nagle spojrzała wprost w oczy Staszka i rzekła:

– Rozwiąż mnie!

Nie zawahał się ani na chwilę.

– Otwórz wrota i chodź za mną.

Usłuchał. Otworzył wrota i czekał, co się stanie.

Nie czekał długo. Syrena uniosła się ze słomy, na której leżała, i skacząc na swoim rybim ogonie, przeszła przez wrota i skierowała się w stronę Wisły. Szła i śpiewała. A Staszek, jak urzeczon, szedł za nią, szedł za nią, bez woli, bez myśli.

A gdy już była tuż-tuż nad brzegiem Wisły, odwróciła się, spojrzała ku wiosce i zawołała na głos cały:

– Śpiewałam wam, ludzie prości, ludzie serca cichego i dobrego, ale na rozkaz śpiewać nie chcę i nie będę. Wolę skryć się na wieki w falach wiślanych, wolę zniknąć sprzed waszych

oczu i tylko szumem rzeki do was przemawiać. A gdy przyjdą czasy ciężkie i twarde, czasy, o których nie śni się ani wam, ani dzieciom i wnukom dzieci waszych śnić się jeszcze nie będzie, wtedy, w lata krzywdy i klęski, szum fal wiślanych śpiewać będzie potomkom waszym o nadziei, o sile, o zwycięstwie.

Tymczasem pędem od wioski lecą ku brzegowi obaj rybacy i pustelnik stary i krzyczą:

– Nie puszczaj!

A Syrena, chlup, do wody, a za nią w te pędy Staszek. I zniknął.

Minęły lata i wieki. Na miejscu wioski powstało bogate i warowne miasto. A miasto to, później stolica, na pamiątkę dziwnej przygody z Syreną, wzięło ją za godło swoje, i godło to po dzień dzisiejszy widnieje na ratuszu Warszawy.

4. Rozmowa kierowana na podstawie usłyszanego legendy.

Zdjęcie warszawskiej Syrenki.

Rodzic zadaje pytania:

- Jak wyglądała Syrenka?
- Dlaczego rybacy chcieli ją schwycić?
- Kto uwolnił Syrenkę?
- Co obiecała Syrenka warszawiakom?

5. Zabawa ruchowo-dydaktyczna *Wycieczka z Syrenką*.

Zdjęcia przedstawiające: Stare Miasto w Warszawie, Łazienki, Stadion Narodowy, tamburyn, samochód – zabawka.

Rodzic mówi: Syrenka zaprasza Was na wycieczkę po Warszawie. Rodzic pokazuje zabawkę samochodu. Dzieci udają, że wsiadają do samochodu, i przy dźwiękach tamburynu biegają, wymawiając za Rodzicem sylabę brum, brum, brum. Na przerwę w grze zatrzymują się przy zdjęciu wskazanym przez Rodzica. Rodzic opowiada dzieciom o miejscach widocznych na zdjęciach.

Stare Miasto to najstarsza część Warszawy. Znajdują się tu piękne, kolorowe, stare kamienice. W czasie wojny Stare Miasto zostało całkowicie zburzone. Polacy jednak odbudowali je, starając się zachować dawny wygląd.

Łazienki Królewskie to bardzo duży park. Można tutaj zobaczyć piękne budowle, np. Pałac na Wyspie, i przespacerować się ścieżkami wśród drzew, krzewów i kwiatów.

Stadion Narodowy został zbudowany na Mistrzostwa Europy w piłce nożnej. Znajduje się

nad Wisłą. Krzeselka na stadionie mają kolor biało-czerwony.

6. Karta pracy - str. 46

Dzieci:

- łączą ze sobą połówki pocztówek przedstawiających ciekawe miejsca w stolicy Polski, nazywają je z pomocą osoby dorosłej,
- rysują po śladach rysunków fal na rzece Wiśle.

<https://mail.google.com/mail/u/0/?tab=wm&ogbl&pli=1#inbox?projector=1>

Stare Miasto

1. Gra edukacyjna

Zadaniem gracza jest znaleźć kontur spełniający 2 warunki (rozmiar i kolor). Przy okazji utrwalamy kształt mapy konturowej Polski.

<https://view.genial.ly/5ea444f5da73ac0d8beb8f82>

2. Od Bałtyku do Tatr - Quiz wiedzy o Polsce

Rodzic proponuje dzieciom udział w konkursie sprawdzającym wiedzę o Polsce. Za prawidłową odpowiedź Rodzic przyznaje punkty – uśmiechnięte buzie, które narysowane są na okrągłych małych kartonikach.

- Zadanie 1.

Przykłady zagadek Iwony Fabiszewskiej:

Biały i czerwony kolor ma.

Każdy Polak dobrze ją zna. (flaga)

Gdy znaleźć chcesz jakieś miejsce

lub w podróż się długą wybierasz,

spoglądasz na nią uważnie

lub ją ze sobą zabierasz. (mapa)

Najdłuższa rzeka,

co przez Polskę płynie,

Warszawy i Krakowa,

płynąc, nie ominie. (Wisła)

Jaki to znak: w czerwonym polu biały ptak? (godło Polski)

- Zadanie 2.

Dzieci składają zdjęcie w całość i odgadują, co ono przedstawia (np. warszawska Syrenka)

- Zadanie 3.

Rodzic czyta głośno zdanie. Dzieci zastanawiają się, czy zdanie jest prawdziwe

i odpowiadają Tak – jeśli zgadzają się z treścią zdania – lub Nie, jeśli nie zgadzają się.

Przykłady zdań:

Godłem Polski jest czerwony orzeł w złotej koronie na białym tle.

Stolicą Polski jest Zakopane.

Syrenka warszawska trzyma w ręce kwiaty.

Najsmaczniejsze pierniki są w Toruniu.

- Zadanie 4.

Dziecko losuje karteczkę z zapisanym na niej niedokończonym zdaniem i propozycjami jego zakończenia. Rodzic odczytuje zapis z karteczki, a Dziecko odpowiada.

- Co wiemy o majowych świętach? (Ładne dekoracje, kolorowe łańcuchy, flagi).
- Kto uwolnił Syrenkę? (Staszek, Szymon, Mateusz).
- Jak nazywa się obecna stolica Polski? (Gniezno, Warszawa, Kraków).
- Jak nazywa się najdłuższa rzeka w Polsce? (Odra, Wisła, Warta).

- Zakończenie quizu. Ogłoszenie wyników.

Rodzic wspólnie z dzieckiem liczy zdobyte punkty. Dziecko nagradzane jest brawami.